

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

III. Ad Sabinianum Diaconum, Samuël

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

stinans, & diem de die trahens cautè & pedeps labe
 rim tuas possessiunculas vendideris, non habere p
 Matt. 4. Christus unde alar pauperes suos. Totum litne &
 dedit, qui se ipsum obtulit. Apostoli navem ortem
 Luc. 21. tum & retia reliquerunt; vidua duo æra militam, q
 Gazophylacium, & præfertur Cræsi divitijs, uoniam
 CILE contemnit omnia, qui se semper cogitatur
 se moriturum.

III. Hieronymus Sabiniano Diacono. Objurgatio non
 ria est, simulque ad poenitentiam exhortatoria. am? Et
 probus enim & lascivus Diaconus, qui virg ab irat
 sacram etiam in sacro loco ad stuprum sollicitus inuic
 ras, manebat in sua improbitate obstina- um, q
 tus, & Hieronymo petulanter gredi a
 obtrebatat. ut, tir
 viunt

1. Reg. 15. Samuel quondam lugebat Saulem, qui pe que di
 Stuerat Dominum, quod unxisset eum Re. lio, c
 1. Cor. 5. super Israel. Et Paulus Coriathios, in quibus tempora
 diebatur fornicatio, & talis fornicatio, qualis idem
 inter gentes, & quidem voce flebili commo non pro
 2. Cor. 12. bat, dicens: Ne cum rursus venero, humili- nei, qu
 Deus apud vos, & lugeam multos ex his, quaciam.
 te peccaverunt, & non egerunt poenitentia, c
 super immunditijs, quas gesserunt in impu- q
 tia & fornicatione. Si hoc Propheta & Apostolent: C
 nullâ ipsi labe maculati, clementi in cunctos in excel
 te faciebant, quanto magis ego ipse peccat in secul
 te debeo facere peccatorem? qui non vis & fluctu
 post ruinam, nec oculos ad cælum levare causa ju
 Luc. 15. proditâ patris substantiâ, porcorum filiqui es man
 lectaris, & superbiæ prærupta conscendens im sup

pedepsaberis in profundum. Deum ventrem vis *Phil. 3.*
 non habere pro Christo, servis libidini, gloriaris in
 tum litne & confusione tua, & quasi pinguis hostia in
 avem mortem propriam saginaris, imitaris que eorum
 tra mitam, quorum tormenta non metuis: ignorans,
 vitij, uoniam benignitas Dei ad pœnitentiam te hor- *Rom. 2:*
 cogitatur. Secundum autem duritiem tuam & cor
 pœnitens, thesaurizas tibi iram in die iræ. An
 lcircò induratur juxta Pharaonem cor tuum, *Pharaon*
indura-
 Objurgat non statim percuteris, & differris diu ad pœ- *tus puni-*
 toria. am? Et ille dilatus est, & decem plagas non qua- *tur.*
 i virg abirato Deo, sed quasi à patre commonente *Exod. 8.*
 sollicitus inuit, donec in perversu actâ pœnitentiâ po- *Exod. 14.*
 bstim. illum quem dimiserat, per deserta sequeretur, &
 r egredi auderet maria: per quæ sola doceri pô-
 at, timori habendum eum, cui etiam elementa
 vivunt. Dixerat & ille: Non novi Dominum, *Exod. 5.*
 quia pœque dimitto Israel. Quem tu imitans loqueris: *Exod. 12.*
 um Re. illo, quam hic videt, in diés longos est, & in
 quibus tempora longa iste prophetat. Propter quod di-
 , quam idem propheta: Hæc dicit Adonai Dominus:
 com. non prolongabuntur amplius omnes sermones
 um illi dei, quoscunque loquar: qui loquar verbum &
 his, quæciam. Sanctus David de impijs & de scelestis
 xnitent. dicit, quorum tu pars non modica, sed princeps
 impis: quod seculi felicitate fruerentur, & dice- *Pf. 72.*
 Apo. ent: Quomodo cognovit Deus, & si est scientia
 in cœlo? Ecce ipsi peccatores & abundantes *Ibid.*
 pecc. in seculo obtinuerunt divitias. Pene lapsa pedé
 on vis. & fluctuanti vestigio causabatur, dicens: Ergo sine
 e vare. causa justificavi cor meum, & lavi inter innocen- *Ibid.*
 filiqu. tes manus meas. Premiserat enim: Quia emulatus
 ndens. um super iniqua agentes, pacem peccatorum

videns : quia non est respectus morti eorum
 * solida. * solita plaga in flagella eorum. In laboribus
 minum non sunt , & cum hominibus non
 labuntur. Propterea tenuit eos superbia
 cum dati sunt iniquitate & impietate suâ.
 dicitur sicut ex adipe iniquitas eorum : tra
 runt in affectum cordis, Cogitaverunt & lo
 ti sunt mala , iniquitatem in excelsis locis
 sunt. Posuerunt in cœlum os suum , & lo
 eorum pertransij: super terram. Nonne tra
 detur de : omnis Psalmus esse compositus :
 geto quippe es corpore , & novus Antiochus
 Apostolus : cum in una notus fueris civitate
 transgrederis ad aliam. Non indiges sumptibus
 non plagâ forti pereuteris. Et cum hominibus
 qui non sunt, ut tu, irrationabilia jumenta,
 ipsi non mereris. Propterea elatus es in su
 diam , & vestimentum tuum sœdat luxuria
 quasi ex aruina pingui , & quodam adipe eructas
 verba mortifera, non te respicis esse mortuum
 nec unquam post expletam libidinem penitenti
 tiâ remorderis. Transisti in affectum cordis
 ne tibi solus videaris errasse , simulas nefarius
 fervis Dei, nesciens, quod iniquitatem in a
 loquaris, & ponas in cœlum os tuum. Nec mireris
 si à te qualescunque servi Dei blasphement
 cum patrem familias Beelzebub vocaverint
 trestui. Non est discipulus supra magistrum
 servus supra Dominum suum. Si illi in virgibus
 gno tanta fecerunt , tu in me arido ligno quid
 cturus es ? Tale quid & in Malachia plebs
 dalizata credentium de ore tuo loquitur : Do
 runt, vanus est, qui servit Deo. Et quid pl

Matt. 10.

Luc. 23.

Mal. 3.

quia custodivimus mandata eius, & quoniam
 vimus supplicantes ante faciem Dei omni-
 potens. Et nunc nos beatos dicimus alienos. Re-
 edificantur omnes qui faciunt iniqua. Adversa-
 ri sunt Deo, & salvi facti sunt. Quibus postea
 diem iudicij Dominus comminatur, & quid inter-
 justum & injustum futurum sit, multò antè præ-
 nuntians ait: Et convertimini, & videbitis, quid
 sit inter justum & injustum: inter servientem Do-
 mino, & non servientem Domino. Hæc tibi rudi-
 cula fortè videantur, qui Comædis & Lyricis
 scriptoribus, Mimis & Lentulis delectaris: quan-
 quam ne ista tibi quidem prænimia cordis hebe-
 tudine intelligenda concefferim. Prophetarum
 verba contempnas: sed respondebit tibi Amos. Et
 in tribus & in quatuor impietatibus nonne aver-
 sabor eum dicit Dominus? Quoniam enim Da-
 mascus, Gaza, Tyrus, Idumæa, Ammonita, &
 Moabita, Judæi quoque & Israël sapè ad se Dei
 iracundia destinato, ut agerent aliquando pœni-
 tentiam, audire contempserunt, iræ suæ, quam il-
 laturus est Dominus, causas justissimas profert,
 dicens: In tribus & quatuor impietatibus nonne
 adversabor eos? Sceleratum est, inquit, mala co-
 gitare concessi. Nequius est, malè cogitata velle
 perficere: & hoc pro mea misericordia benignus
 indulsi. Nunquid & opere implendum peccatum
 fuit? & mea superbè calcanda clementia? Tamen
 & post factum (quia malo pœnitentiam peccatoris
 quàm mortem. Non enim sani opus habent me-
 dico, sed malè habentes) iacenti manum porri-
 go, & conspersum in sanguine suo, ut pro-
 prijs fletibus lavetur, exhortor. Quòd si nec sic
 pœni-

Amos I:
 c. 2.

Exec. 33.

Matt. 9.

*L. vari
fletibus.*

fic poenitentiam vult agere, & fracto navigio
bulam, per quam salvari poterat, non retent
cogor dicere: Super tribus & quatuor impiet
bus, nonne adversus eum dicit Dominus
versionem ducens pro poena, dum suæ peccat
relinquitur voluntati. Indè est, quod peccat
trum intertiam & quartam generationem re
tuit, dum non vult statim punire peccantes,
ignoscens primis, postrema condemnat. Alio
si protinus scelerum ultor existeret, & multi
alios, & certe Paulum Apostolum Ecclesia
haberent. Ezechiel propheta, cujus supra feci
mus mentionem, Dei verbum ad se factum re
rens, ait: Aperi ostuum, & manduca quæ ego
bo tibi. Et vidi, inquit, & ecce manus extensa
me, & in ipsa volumen libri. Et revolvit illud
conspectu meo, & in ipso scriptum erat à facie
retrosum, lamentum, & carmen, & væ. Prin
scriptura ad te pertinet, si tamen volueris age
poenitentiam post delictum. Secunda ad sanctos
qui ad Dei canticum provocantur. Non est enim
pulchra laudatio in ore peccatoris. Tertia ad
similes, qui desperantes, semetipsos tradiderunt
immunditiæ, & fornicationi, & ventri, & his quæ
infra ventrem sunt: qui putant omnia mortem
niri, & nihil esse post mortem, & dicunt: Tem
pestas si transierit, non veniet super nos. Libe
ille, quem Propheta devorat, omnis series scri
pturarum est. In quibus & poenitens plangitur
& justus canitur, & maledicatur desperanti. Ne
HIL ITA repugnat Deo, quàm cor impo
tens: solum crimen est, quod veniam consequi
non potest. Si enim ei ignoscitur post peccatum
quo

Exod. 20.

Ezech. 2.

Eccl. 15.

Ephes. 2.

qui peccare desistit, & ille flectit iudicem qui ro-
 gat: impœnitens autem omnis ad iracundiam
 provocat iudicantem. SOLUM desperationis cri-
 men est, quod mederi nequeat. Porro ut scias
 Deum quotidie peccatores ad pœnitentiam pro-
 vocare: qui si rigidi perstiterint, de clemente eum
 severum & trucem faciunt: audi Esaia verba di-
 centis: Et vocabit, inquit Dominus Sabaoth, in
 die illa ad fletum & planctum magnum, & decal-
 vationem, & accinctionem ciliciorum. Ipsi vero
 fecerunt lætitiã & exultationem, maciantes vi-
 tulos & immolantes oves, ut comederent carnes
 & biberent vinum, dicentes: Manducemus & bi-
 bamus, cras enim moriemur. Post quas voces &
 perditæ mentis audaciam scriptura commemo-
 rat dicens: Et revelata sunt hæc in auribus Do-
 mini Sabaoth: non remittetur vobis hoc pecca-
 tum, donec moriamini. Si enim peccato mortui
 fuerint, tunc eis remittetur peccatum: quod
 quamdiu in peccato vixerint, non dimittetur.
 Parce quæso animæ tuæ. Crede Dei * esse futu-
 rum iudicium. Recordate, à quo Episcopo Dia-
 conus ordinatus sis. Nec mirum eum, quamvis
 sanctum hominem, tamen in homine deligendo
 potuisse falli, cum & Deum pœniteat, quod Saul
 in Regem unxerit: & in duodecim Apostolis Ju-
 das sit proditor repertus, & de quondam ordinis
 sui hominibus Nicolæus Antiochenus, immundi-
 tiarum omnium & Nicolaitarum hæreseos autor
 exitisse referatur. Non tibi illa nunc replico, quod
 plures virgines stuprâsse narresis, quod à te no-
 bilium violata matrimonia, publico cæsa sint gla-
 dio, quod per lupanaria impurus & helluo cu-
 cur-

F 5

cur-

*Deus
 quotidie
 ad pœni-
 tentiam
 vocat.
 Esa. 22.*

* Filium
 futurum
 esse iudi-
 cem.
 1. Reg. 5.
 Ioan. 6.
 Act. 6.

M
 M

*Luc. 2.**Pf. 84.**Luc. 2.**Matth. 2.**Exaggeratio criminis.*

curristi. Magna quidem ista sunt pondere sua
 sed fiant eorum, quæ illaturus sum, comparatio
 ne leviora. Rogo, quantum crimen est, ubi ille
 primum & adulterium parum est? Infelicissimum
 mortalium, tu speluncam illam, in qua Deus
 Iesus puer natus est, & veritas de terra orta est,
 terra dedit fructum suum, de stupro condidisti
 tuus ingrederis. Non times, ne de præsepi infans
 vagiat, ne puerpera Virgo te videat, ne Mater
 Domini contempletur? Angeli clamant, pe-
 flores currunt, stella desuper rutilat, Magi ad-
 rant, Herodes terretur, Hierosolyma contem-
 batur: & tu cubiculum Virginis decepturus vir-
 ginem irropis? Paveo miser, & tam mente, quam
 corpore perhorresco, ponere tibi volens an-
 oculos tuos opus tuum. Tota Ecclesia nocturnis
 vigilijs Christum Dominum personabat, & di-
 versarum gentium linguis, unus in laudibus Dei
 spiritus concinebat. Tu inter ostia quondam præ-
 sepi Domini, nunc altaris, amatorias epistolâs
 fulgiebas, quas postea illa miserabilis, quasi flens
 adoratura genu, inveniret & legeret. Et stans
 deinceps in choro psallentium, & impudicis mor-
 bus loquebaris. Prò nefas, non possum ultra pro-
 gredi. Prorumpunt lacrymæ antequam verbum
 indignatione pariter ac dolore, in ipso meatu spi-
 ritus coartatur. Ubi mare illud eloquen-
 tiæ Tullianæ? Ubi torrens fluvius Demosthenæ?
 Nunc profectò muti essetis ambo, & vestra lingua
 torpesceret. Inventa est res, quam nulla elo-
 quentia explicare queat: repertum est facinus,
 quod nec mimus fingere, nec scutra ludere, ne
 Attelanus possit effari. Moris est in Ægypto

Syriae monasterijs, ut tam virgo, quàm vidua, quæ se Deo voverint, & seculo renuntiantes omnes delicias seculi conculcârunt, crinem monasteriorum matribus offerant desecandum, non in teſte poſtea contra Apoſtoli voluntatem in ceſſuræ capite, ſed ligato pariter ac velato orent. Ne hoc quiſpiam præter tondentes novit & tonſas, niſi quia quod ab omnibus fit, penè ſcitur ab omnibus. Hoc autem duplicem ob cauſam, de conſuetudine verſum in naturam, vel quia laſurum non adeunt; vel quia oleum nec capite, nec ore noſunt, ne à parvis animalibus, quæ inter cutem & crinem gigni ſolent, & concretis ſordibus opprimantur. Videamus igitur, tu vir bone inter illa quid feceris. Futuro matrimonio, in ſpelunca illa venerabili, quaſi quosdam obſides accipis capillos, ſudariola inſelicis, & cingulum dotale pignus deportas, jurans ei, te nullam ſimiliter amaturum. Deinde curris ad paſtorum locum, & Angelorum deſuper ſtrepitu concinente, in eadem verba teſtaris. Nihil dico amplius, quod in ſecula rueris, quod amplexatus ſis. Totum quidem de te credi poteſt, ſed veneratio præſepis & campi non me ſinunt plus credere, quàm te voluntetantum & animo corruiffe. Miſer, nonne quando in ſpelunca cum virgine ſtare cœpiſti, caligaverunt oculi tui, lingua torpuit, conciderunt brachia, peſtus intremuit, nutavit inceſſus? Poſt Apoſtoli Petri Baſilicam, in qua Chriſti flammeo conſecrata eſt: poſt crucis & reſurreſtionis & aſcenſionis Dominicæ ſacramenta, in quibus ruruſum ſe in monaſterio victuram ſponderat, audeſ crinem ejus accipere tecum

*Sine crinibus
moniales
orabant.*

1. Cor. 12.

noctibus dormituræ, quem Christo messuerat
Per fene- spelunca? Deinde à vespere usque manè fenestram lo-
stram lo- illius assides, & quia propter altitudinem hanc
quis cum vobis cominus non licebat, per funiculum vel
monia e. cipis aliquid, vel remittis. Vide quanta diligentia
 Domini fuerit, ut nunquam domi virginem, in
 in Ecclesia videris: & cum talem uterque vestitus
 habuerit voluntatem, nisi per fenestram nocte
 cultas vobis non fuerit colloquendi. Oriebatur
 tibi, ut postea didici, sol invito, Exanguis, marce-
 dus, pallidus, ut suspicione omni careres. Evange-
 lium Christi quasi Diaconus lecitabas. Nos pu-
 lorem jejuniij putabamus, exangue os contra in-
 stitutum ac morem tuum, quasi confectum vige-
 lijs mirabamur. Jam tibi & scalæ, per quas depo-
 neres miseram, parabantur: jam iter dispositum
 decreta navigia, condicta dies, fuga anfractu per-
 tractata, & ecce Angelus ille cubiculi Mariæ ju-
 nitor, cunarum Domini custos, & infantis Chri-
 sti gerulus, coram quo tanta faciebas, ipse te pro-
 didit. O funestos oculos meos, ô diem illum omni-
 * illas. maledictione dignissimum, in quo epistolas * tuas
 quas huc usque retinemus, consternatâ mente le-
 gi. Quæ ibi turpitudines? quæ blanditiæ? quanta
 de condicto stupro exultatio? Hæc cine diaconum
 non dicam loqui, sed scire potuisse? Ubi miser ista
 didicisti, qui in Ecclesia te nutritum esse jactabas?
 Nili quod in eisdem epistolis juras te nunquam
 pudicum, nunquam fuisse diaconum. Si negare
 volueris manus tua te redarguet, ipsi apices pro-
 clamabunt. Habeto igitur interim lucrum scele-
 * minam ris: non possum tibi ingerere quæ scripsisti. Jaces
 evomēs. itaque ad volutus genibus meis; & * misericor-
 diam,

diam, ut tuis verbis utar, sanguinis deprecari. Et *Apœni-*
 te miserum : neglecto iudicio Dei, me tantum *tente*
 quasi vindicem times. Ignovi, fateor, quid enim *Diaconò*
 aliud possum tibi facere Christianus? *HORTA-* *exigitur*
 tus sum, ut ageres pœnitentiam, & in cilicio & *saufa-*
 cinere volutareris, ut solitudinem peteres, ut vi- *ctio.*
 veres in monasterio, ut Dei misericordiam jugis
 lacrymis * implorares. At tu bonæ spei columen * impe-
 excetræ stimulis inflammatus, factus es mihi in *trares.*
 arcum perversum, & contra me convitiõrum sa- *Ps. 77.*
 gittas jactas. Inimicus tibi factus sum, vera dicens,
 non dolebo de maledictis. Quis enim nesciat, ni-
 hil nisi flagitiosum tuo ore laudari? Hoc plango,
 quod te ipse non plangis, quod te non sentis mor-
 tuum, quod quasi gladiator paratus libitinæ in
 proprium funus ornaris Amiciris linteis, digitos
 annulis oneras, dentes pulvere teris, raros in ru-
 bentis calvaria digeris capillos, taurina cervix tho-
 ris adipeis intumescens, nec quia propter libidi-
 nem fracta est, inclinatur. Super hæc unguentis
 fragras, mutas balneas, & contra renascentes pilos
 pugnas, per forum ac plateas nitidus ac politus * mere-
 amator incedis. Facies * meretricia facta est tibi *tricus.*
 nescis erubescere. *CONVERTERE* miser ad Do- *Hier. 3.*
 minum, ut ad te Dominus convertatur. Age pœ- *Zach. 1.*
 nitentiam, ut & ille agat pœnitentiam super om- *Hier. 18.*
 nibus quæ locutus est, malis, ut faceret tibi. Quid
 neglecto vulnere proprio alios niteris infamare?
 Quid me benè tibi & sedulò consulentem, quasi
 phreneticus mortu laceras? Esto, ego flagitiosus
 sum, ut vulgò jactitas : saltem mecum age pœni-
 tentiam. Criminosus, ut insimulas : imitare lacry-
 mas criminosi, NUM MEA peccata virtutes tuæ
 sunt?

sunt? An malorum tuorum putas solatium, quam T
 multos tui similes habeas? Fluant paululum poluisti
 oculis lacrymæ inter sericum & linteamina, qui te re
 bus tibi videris fulgidus & formosus: intel contra
 te nudum, confisum, sordidatū mendicantem est femi
 Nunquid est sera pœnitentia. Quamvis de Hi seruiæ h
 rosolymis descenderis, & sis in itinere vulnere repositi
 tus, inde te Samaritanus impositum jumentore teritum
 randumque ad stabulum referet. Sed etsi mo hyper, &
 tuus jaces in sepulchro, tamen & scœtentem Di reverit
 minus suscitabit. Imitare saltem cæcos illos ducam
 propter quos Salvator dimittens domum suam diris ei
 & hæreditatem tuam, Hiericho venit. Sedent natus e
 bus in tenebris & umbra mortis lux orta est. nec fili
 Qui postquam præterire Dominum cognov peccav
 sent, cœperunt clamare dicentes: Fili Davi hos, e
 miserere nostri. Poteris & tu videre, si elame post av
 si accitus ab eo, sordida vestimenta projec sanctu
 Cùm conversus ingemueris, tunc salvus eris rum v
 & tunc scies, ubi fueris. Tangat modicè cicat mulier
 ces tuas, pertractet luminum quondam tuorum nem te
 vestigia. Licet ab utero sic genitus sis, & in caban
 licus conceperit te mater tua, asperget te hyisus est
 po, & mundaberis: lavabit te, & super nivem e rium c
 albaberis. Quid incurvus terræ hæres, & totu dum e
 cano jaces? Illa, quam decem & octo annis fath Tan
 nas vinzerat, postquam à Salvatore curata stitia-
 cœlum erecta suspexit. Quod ad Cain dictum solio
 tibi dictum, puta: PECCASTI, quiesce. Quid lo tes, ar
 gius recedis à facie Dei, & habitas in terra Naim quasi
 Num 25. Quid totus in salo fluctuas: nec statuis lupi a Quid
 * sua ha- gram pedē tuum? Cave ne te Phinees cum Ma Dom
 sta, nitide fornicantē * Syromastes, configat, qui Episc
 equi

quàm Thamar virginem frater & consanguineus *Gen 38.*
 polluisti. Versus in Absolon, occidere eum cupis. *2. Reg. 18.*
 qui te rebellantem plangit & mortuum. Clamat
 contra te sanguis Nabuthæ, & vinea Iezrael, hoc *3. Reg. 21.*
 est seminis Dei, quam in hortum voluptatis & la-
 scivie holera convertisti, dignam de te ultionem
 reposit. Mittitur tibi Helias, tormentum & in-
 teritum nuntians. Incurvare & sacco vestire pau-
 lisper, & de te poterit dicere Deus: Vidisti, quia
 revertis fuit Achab à facie mea? Non super-
 ducam malitiam in diebus ejus. Sed fortè blan-
 diris tibi, quòd à tali Episcopo Diaconus ordi-
 natus es. Jam superius dixi, nec patrem pro filio, *Eze. 18.*
 nec filium pro patre puniri. Anima enim quæ
 peccaverit, ipsa morietur. Et Samuel habuit fi- *1. Reg. 8.*
 lios, qui recesserunt à timore Dei, & abierunt
 post avaritiam & iniquitatem. Et Heli sacerdos *Heli cum*
 sanctus fuit, sed habuit filios, qui, ut in Hebræo *filijs pu-*
 rum voluminibus legimus, fornicabantur eum *nisus.*
 mulieribus in tabernaculo Dei, & in similitudi- *1. Reg. 2.*
 nem tui impudenter sibi Dei ministerium vendi-
 cabant. Unde & locus tabernaculi ipse subver-
 sus est, & propter vitia sacerdotum Dei sanctua-
 rium destitutum est. Quanquam & ipse Heli,
 dum est nimium lenis in filios, offendit Deum.
 Tantumque abest, ut te valeat Episcopi tui ju-
 stitia liberare, ut timendum sit, ne propter te de *1. Reg. 2.*
 solio suo corruens pereat insanabilis. Oza Levi- *Oza.*
 tes, arcam Domini, quam portare ipse debuerat, *2. Reg. 6.*
 quasi ruentem sustentare voluit, & percussus est.
 Quid de te futurum putas, qui stantem arcam
 Domini præcipitare conatus es? Quanto mihi
 Episcopus, qui te ordinavit, probabilis est, tan-

tò tu amplius detestandus, qui talem hominem
 fefellisti. SOLEMUS mala domus nostrae scire
 viffimi, ac liberorum & conjugum vitia, vic
 canentibus ignorare. Noverat te omnis Italia
 universi te stare ante altare Christi ingemito
 bant. Nec tu tam callidus eras, ut prudenter
 vitia cales. Sic æstuabas, sic subsannantem
 & lascivientem huc atque illuc rapiebat vol
 ptas, ut quasi quosdam triumphos, palmamq
 * ageres, vitiorum de expletis libidinibus * sublevan
 Denique inter gladios barbari mariti, & man
 potentis excubias, impudiciæ flamma te rapuit
 Non timuisti in illa domo adulterium facere,
 qua sine iudice læsus vir se poterat uleisci. De
 ceris ad hortulos, ad suburbana pertraheris, tam
 liberè & insanè te agis, ut absente marito uxorem
 te putes habere, non adulteram. Unde per quos
 dam cuniculos, dum illa tenetur, erumpis. Ro
 mam occultus ingrederis, latitas inter Samniti
 latrones, & ad primum mariti nuntium, quod no
 vus tibi ex alpihus Hannibal descendisset, navi
 gio te credis incauto. Tanta fugæ celeritas fuit,
 ut tempestatem terrâ duceres tutiorem. Venisti
 utcunque in Syriam: inde te velle Hierosolymam
 transcendere, & servitutum Domino polliceris.
 Quis non susciperet eum, qui se monachum pro
 mittebat, præsertim ignorans tragædias tuas, &
 Episcopi tui commendatitias ad cæteros sacer
 dotes epistolas legens? At tu infelix transfigura
 2. Cor. 11. bas te in angelum lucis, & minister Sathanae, mi
 nistrum justitiæ simulabas. Sub vestitu ovium le
 tebas lupus, & post adulterium hominis, adulter
 Christi esse cupiebas. Hæc idcirco retuli, ut totam
 tibi

tibi scenam operum tuorum quasi in brevi depin-
gerem tabella, & gesta tua ante oculos tuos pone-
rem, ne misericordiam Domini, nimiamque cle-
mentiam materiam existimes delictorum, rursus
crucifigens tibi metipsum filium Dei, & ostentui ha- *Hebr. 6.*
bens, & non legens illud quod sequitur: Terra c-
nim venientem sapè super se bibens imbrem, &
generans herbam opportunam illis, à quibus colit-
tur, accipit benedictionem à Domino Proferens
autem spinas & tribulos, reproba est, & maledi-
ctio proxima, cujus consummatio fit in combu-
sionem.

*IV. Hieronymus Dominioni. Excusatoria & defen-
soria, contra monachum obtrectatorem, qui libros
Hieronymi adversus Iovinianum scriptos pas-
sim reprehendebat, magis ipse
reprehendendus.*

Litera tuæ & amorem pariter sonant, & que-
relam. Amorem tuum, quo sedulo monens,
etiam quæ tuta sunt, in nobis pertimescis: Que-
relam eorum, qui non amant, & quærentes occa-
sionem in peccatis, garriunt adversus fratrem
suum, & contra filium matris suæ ponunt scanda- *Pf. 49.*
lum. Scribis eos, imò nescio quem de trivio, de
compitis, de plateis, circumforaneum mona-
chum, rumigerulum rabulam, vafrum tantum ad
detrahendum, qui per trabem oculi sui festucam *Matt. 7.*
alterius nitatur eruere, concionari adversum me,
& libros, quos contra Iovinianum scripsi, cani-
no dente rodere, lacerare, convellere. Hunc
Dia-